

PRZEPLAWIĆ SIĘ (6) *vb pf*

Zawsze się.

e oraz a jasne.

inf przepławić się (1). ◇ *praet 3 sg m* przepławił się (2). ◇ *3 pl m pers* przepławili się (1). ◇ *imp 1 pl* przepławmy się (1). ◇ **[con 3 sg m by się przepławił.]** ◇ *part praet act* przepławiwszy się (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. przepławić.

Przeprować się przez wodę, przepłynąć; transmittere Mącz; transfretare, transire Vulg (6) : [Neque trans mare positum any zamorzem polozone [...] <Quis ... poterit> transfretare przepłavycz Źe TomZbrudzBrul Deut 30/13.]

przepławić się do kogo (1): Ale jeśliż [...] położy się obozem przy rzece/ tedy się my przepławmy do nich/ á (pewnie) go przemożemy. *Leop 1.Mach 5/41.*

przepławić się z czego: (1): Abowiem widziż iż y Mórynarz każdy/ y boiowy człowiek przepławiwszy się s każdego niebezpieczeństwá swego wdzięczna to iest rzecz káždemu z nich gdy się przyprowadzi do domku swoiego á do inych rokofzek swoich. *RejZwierc 176v.*

[przepławić się na czym: Ale drudzy zwolennicy przepławili się ná łodzi [*navigio venerunt*] *Leop Ioann 21/8 (Linde s.v. przepławić).]*

przepławić się przez co (4): A gdy się iusz wśfyłtek lud przepławił przez Iordan y Krol: záłtánowił się Krol/ y pocałował Berzelai/ y pożegnał się śnim *Leop 2.Reg 19/39, 1.Mach 5/24.* Cf »przepławić się przez rzekę«.

Zwroty: [»przepławić się za morze«: by się też [*człowiek*] przepławił i za morze, i za morzem [*Bóg*] dosięże człowieka swą ręką bożą *Kaz 49.*]

»przepławić się przez rzekę« (2): *BielKron 345; Flumen transmittere, Przebyć/ przepławić się przez rzekę/ też przewieść się w łodzi. Mącz 227c; [książę halickie, [...] przepławiwszy się przez rzeki, [...] wszystkie nawy potopić [...] kazał. StryjPoczqt 166].*

Synonimy: przejeździć, przepłynąć, przeprować się.

Formacje współrdzenne cf PŁAWIĆ.